Verordnung

betreffend

Meldung der wehrfähigen polnischen Staatsangehörigen.

§ 1.

Sämtliche männliche Personen polnischer Staatsangehörigkeit, die sich im wehrfähigen Alter von 17 bis 45 Jahren befinden, haben sich bei dem für ihren Wohnort zuständigen Bürgermeisteramt zu melden.

§ 2.

Die Bürgermeister haben die Personalien des in § 1 bezeichneten Personenkreises festzustellen und hierüber genau Liste zu führen.

§ 3.

Männliche Personen im wehrfähigen Alter von 17 bis 45 Jahren, die sich an einem Orte aufhalten, der nicht ihr gewöhnlicher Wohnsitz ist, haben sich beim Bürgermeisteramt ihres gegenwärtigen Aufenthaltsortes zu melden. Sie sind nach Möglichkeit zu ihrem gewöhnlichen Wohnsitz abzuschieben, andernfalls sind sie im Aufenthaltsort in Bewachung zu nehmen und mit öffentlichen Arbeiten zu beschäftigen.

§ 4.

Der Wegzug der in den §§ 1 und 3 genannten Personen ist nur mit Zustimmung des Bürgermeisters zulässig. Wegziehende haben sich am Wegzugsort ordnungsmässig abzumelden und am Zuzugsort erneut anzumelden.

§ 5.

Die Landräte erlassen die zur Durchführung dieser Anordnung notwendigen Einzelbestimmungen.

§ 6.

Diese Anordnung tritt mit sofortiger Wirkung in Kraft.

§ 7.

Zuwiderhandlungen werden strengstens bestraft.

Krakau, den 22. September 1939.

Für den Oberbefehlshaber:
Der Chef der Civilverwaltung

ROZPORZĄDZENIE

odnośnie meldowania się obywaleli polskich, obowiązanych do służby wojskowej.

§ 1. Wszystkie osoby płci męskiej polskiej przynależności państwowej znajdujące się w wieku poborowym od 17 do 45 roku życia mają się zgłaszać w odnośnym urzędzie miejskim, do którego ich miejsce zamieszkania przynależy.

§ 2. Burmistrzowie (przełożeni Gminy) są obowiązani do sprawdzenia personalii osób wymienionych w § 1 i do prowadzenia ścisłych wykazów tych osób.

§ 3. Osoby płci męskiej, w wieku poborowym od lat 17 do 45 życia, które przebywają w miejscowościach, które nie są miejscem ich stałego pobytu, mają się zgłaszać w urzędzie gminnym ich obecnego pobytu. Takie osoby należy o ile możności odesłać do ich stałego (zwykłego) miejsca zamieszkania, względnie należy je w miejscu pobytu trzymać pod strażą i używać do robót publicznych.

§ 4. Wydalanie się osób wymienionych w §§ 1 i 3 jest dopuszczalne tylko za zezwoleniem urzędu gminnego. Wydalający się mają się w miejscu dotychczasowego (obecnego) pobytu wymeldować, a w nowym miejscu zamieszkania przepisowo zameldować.

§ 5. Starostowie wydadzą szczegółowe zarządzenia, potrzebne do wykonania powyższego rozporządzenia.

§ 6. Powyższe rozporządzenie otrzymuje natychmiastową moc obowiązującą.

§ 7. Niezastosowanie się do powyższych przepisów będzie surowo karane.

Kraków, dnia 22 września 1939 r.

Za Naczelnego Dowódcę Wojska:
Szef Zarządu Cywilnego

